

УДК 517.9

Халимон* О.О., аспірант

Розв'язання крайової задачі з періодичним джерелом для рівняння дифузії з дробовою похідною за простором

У роботі досліджується рівняння дифузії із похідною дробового порядку $\alpha \in (1, 2)$ за простором. Отримано розв'язок крайової задачі без початкових умов із періодичним джерелом. Побудовано інтегральне перетворення, що пов'язує цей розв'язок із розв'язком класичної задачі для рівняння параболічного типу.

Ключові слова: дробова дифузія, дробова похідна, похідна Рімана-Ліувілля, похідна Капуто.

*Київський національний університет імені Тараса Шевченка, 03680, м.Київ, пр-т Глушкова 4д,

e-mail: holyman.login@gmail.com

O. O. Khalymon*, PhD student

Solution of boundary value problem for the space-fractional diffusion equation

We've been considered α -order space-fractional diffusion equation with $\alpha \in (1, 2)$ and got a solution of it's boundary value problem for periodic source without initial conditions. An integral transformation associating that solution with a classical one, also had been constructed.

Key Words: fractional diffusion, fractional derivative, Riemann-Liouville derivative, Caputo derivative.

*Taras Shevchenko National University of Kyiv, 03680, Kyiv, Glushkova pr-t., 4d,

e-mail: holyman.login@gmail.com

Статтю представив Кудін В.І., д.т.н., с.н.с.

Вступ

Процеси дифузії аномальної природи, що відхиляються від класичної гауссівської дифузії, зустрічаються у багатьох фізичних системах [1, 2, 3]. У роботі [2] розглядаються приклади систем із різних областей (геології, фізики, хімії, економіки), в яких були виявлені процеси аномальної дифузії. Зокрема, сюди можна віднести явища тепло-, масопереносу, розповсюдження забруднення у пористих середовищах [4]. Аномальна дифузія виникає у

середовищах із самоподібною структурою. Навіть матеріали, котрі не мають фрактальної «архітектури» на мікрорівні, а володіють лише масштабною інваріантністю кількох порядків (мезорівень), мають унікальні фізичні властивості, що є наслідком їх самоподібної структури [5]. У зв'язку з цим постає проблема побудови адекватних математичних моделей таких середовищ.

Одним із найбільш плідних підходів є опис цих процесів за допомогою узагальнених рівнянь дифузії. Як правило, узагальнюють часову

похідну [6, 7, 8, 9], замінюючи її на похідну деякого дробового порядку β у розумінні Рімана-Ліувілля або ж Капуто.

$$\frac{\partial}{\partial t} U(x, t) = K(x, t) \frac{\partial^2}{\partial x^2} U(x, t) + F(x, t); \quad (1)$$

$$\frac{\partial^\beta}{\partial t^\beta} U(x, t) = K(x, t) \frac{\partial^2}{\partial x^2} U(x, t) + F(x, t); \quad (2)$$

Якщо покласти $\beta = 1$, матимемо класичне рівняння дифузії (1). При $\beta \in (0, 1)$ відповідні процеси дістали назву повільної дифузії чи субдифузії, при $\beta \in (1, 2)$ — супердифузії; при $\beta = 2$ — хвильове рівняння. Тому інколи рівняння дробової дифузії називають також дифузійно-хвильовими рівняннями (diffusion-wave equations). Ці узагальнення є досить добре вивченими: для систем типу (2) отримано апіорні оцінки для крайових задач першого та третього роду [10], знайдено фундаментальні розв'язки [11, 12], розв'язано задачі ідентифікації джерела [13], розроблено чисельні методи [14, 15] тощо.

Значимо, що узагальнення можна проводити й в інший спосіб. А саме, вести його не за часовою змінною, а за просторовими.

$$\frac{\partial}{\partial t} U(x, t) = K(x, t) \frac{\partial^\alpha}{\partial x^\alpha} U(x, t) + F(x, t); \quad (3)$$

при цьому зазвичай розглядають $\alpha \in (1, 2)$ (такі процеси теж називають супердифузійою). При $\alpha = 2$ отримуємо рівняння (1), при $\alpha = 1$ класичне гіперболічне рівняння.

Дослідженню систем із дробовими похідними за простором присвячено кілька праць [15, 16, 17, 18]. Зокрема, у [18] в якості дробової похідної розглядався оператор Рісса-Вейля та було прослідковано зв'язок із блуканнями Леві.

Загалом, рівняння фрактальної дифузії з дробовою похідною за простором лишаються маловивченими, що говорить про актуальність теми.

Дробові похідні

Позначимо $\Omega = [a, b]$, $-\infty \leq a \leq b \leq \infty$, тобто Ω може бути відрізком, променем або всією віссю.

Через $AC(\Omega)$ позначатимемо клас функцій $f(x)$ абсолютно неперервних на Ω . Зауважимо, що клас $AC(\Omega)$ збігається із класом первісних від інтегровних за Лебегом функцій.

Позначимо через I_a оператор інтегрування з фіксованою нижньою межею

$$(I_a f)(t) = \int_a^t f(s) ds,$$

а через I_a^n — його n -ий степінь.

Застосовуючи індукцію, легко отримати представлення I_a^n через I_a .

Лема 1. [10] Нехай $f: [a, +\infty) \rightarrow \mathbb{R}$ — локально інтегровна функція. Тоді $\forall t \geq a$ має місце формула Коші-Діріхле

$$(I_a^n f)(t) = \frac{1}{(n-1)!} \int_a^t (t-s)^{n-1} f(s) ds.$$

За допомогою цієї рівності можна ввести означення інтегралу довільного додатнього порядку α :

Означення 1. Нехай $t \geq a$. Інтегралом Рімана-Ліувілля функції f називають вираз

$$(I_a^\alpha f)(t) = \frac{1}{\Gamma(\alpha)} \int_a^t (t-s)^{\alpha-1} ds,$$

де $\Gamma(\cdot)$ — гама-функція Ейлера:

$$\Gamma(\alpha) = \int_0^\infty e^{-\tau} \tau^{\alpha-1} d\tau.$$

Побудований інтегральний оператор називають лівостороннім інтегралом [19] та інколи позначають I_{a+}^α . Розглядають також правосторонні інтеграли

$$(I_b^\alpha f)(t) = -\frac{1}{\Gamma(\alpha)} \int_t^b |t-s|^{\alpha-1} f(s) ds,$$

де $t \leq b$. Відповідно, позначають через I_{b-}^α .

Звісно, що і лівосторонній, і правосторонній інтеграл можна записати за допомогою єдиної формули

$$(I_a^\alpha f)(t) = \frac{\operatorname{sgn}(t-a)}{\Gamma(\alpha)} \int_a^t |t-s|^{\alpha-1} f(s) ds.$$

Покладемо для повноти $I_b^\alpha f = f$.

Означення 2. Нехай $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$, $t \in [a, b]$, $0 < \alpha \leq 1$. Тоді оператори

$$D_a^\alpha f = \frac{d}{dt} I_a^{1-\alpha} f, \quad D_b^\alpha f = \frac{d}{dt} I_b^{1-\alpha} f$$

називаються відповідно лівосторонньою та правосторонньою похідною Рімана-Ліувілля.

Отже, $D_a^\alpha f = D^1 \circ I_a^{1-\alpha}$. Аналогічно означаються похідні довільних додатніх порядків: для $\alpha \in [n, n+1)$ покладемо

$$D_a^\alpha f = \frac{d^n}{dt^n} I_a^{n-\alpha} f.$$

Утворювати суперпозицію дробового інтегрування та диференціювання цілого порядку можна й інакше.

Означення 3. Похідною Капуто називатимемо оператор

$${}^c D_a^\alpha f = I_a^{n-\alpha} \left(\frac{d^n}{dt^n} f \right),$$

де $n = [\alpha]$ — найменше ціле число, таке що $n \geq \alpha$.

Таким чином, ${}^c D_a^\alpha f = I_a^{n-\alpha} \circ D_t^n$.

Лема 2. Для довільного s має місце наступна рівність

$$\int_0^\infty \frac{e^{-st}}{t^{\alpha+1}} dt = \Gamma(-\alpha) s^\alpha, \quad (4)$$

де $\alpha \neq 0, 1, 2, \dots$.

Доведення. Здійснивши заміну $\tau = st$, $dt = \frac{1}{s} d\tau$, одержимо

$$\int_0^\infty \frac{e^{-st}}{t^{\alpha+1}} dt = s^\alpha \int_0^\infty e^{-\tau} \tau^{-(\alpha+1)} d\tau = \Gamma(-\alpha) s^\alpha. \quad \blacksquare$$

Для подальших доведень на буде потрібна із [15] наступна

Лема 3. Нехай a та b — деякі числа, $a \in (0, 1)$. Тоді ряд

$$\sum_{k=0}^\infty \left| \frac{\Gamma(1-ak-b)}{k!} \right| |z^k| \quad (5)$$

збігається при довільному z .

Доведення. Вирахуємо радіус збіжності ряду (5):

$$R = \lim_{k \rightarrow \infty} \left| \frac{\Gamma(1-ak-b)}{k!} \frac{(k+1)!}{\Gamma(1-ak-a-b)} \right| = \frac{k+1}{|a|^a k^{-a}} = \infty.$$

Отже, ряд вигляду (5) є збіжним при довільному z . \blacksquare

Рівняння дифузії з дробовою похідною за простором

В області $\Omega_+^2 = \{(x, t): x \geq 0, -\infty < t < +\infty\}$ розглядається крайова задача без початкових умов для рівняння гіперболічного типу:

$$\frac{\partial}{\partial t} v = \lambda^2 \frac{\partial^2}{\partial x^2} v, \quad (6)$$

$$v(0, t) = A e^{i\omega t}. \quad (7)$$

Тут $v = v(x, t)$ та $v \in AC(\Omega_+^2)$.

Розв'язок задачі (6)-(7) має наступний вигляд $v(x, t) =$

$$= A \exp \left[-\sqrt{\frac{\omega}{2\lambda^2}} + i \left(-\sqrt{\frac{\omega}{2\lambda^2}} x + \omega t \right) \right]. \quad (8)$$

Дійсна частина цього розв'язку $\tilde{v} = \text{Re}(v)$ задовольняє рівняння (6), граничну умову

$$v(0, t) = A \cos \omega t \quad (9) \quad \text{звідки}$$

та умови обмеженості $|v(x, t)| < M$, де M — додатня стала, має вигляд $\tilde{v}(x, t) =$

$$= A \exp\left(-\sqrt{\frac{\omega}{2\lambda^2}} x\right) \cos\left(\omega t - \sqrt{\frac{\omega}{2\lambda^2}} x\right). \quad (10)$$

Якщо узагальнити просторову похідну у правій частині рівняння (6), отримаємо наступну задачу дробової дифузії:

$$\frac{\partial}{\partial t} u = \lambda^2 {}_x D_+^\alpha u, \quad (11)$$

$$u(0, t) = A e^{i\omega t}. \quad (12)$$

Тут $1 < \alpha < 2$, $u = u(x, t)$, $u \in AC(\Omega_+^2)$, ${}_x D_+^\alpha$ — правостороння дробова похідна у розуміння Рімана-Ліувілля. Помітимо, що ${}_x D_+^\alpha e^{qx} =$

$$\begin{aligned} &= \frac{1}{\Gamma(1-\alpha)} \frac{d}{dx} \int_{-\infty}^x \frac{e^{q\zeta}}{(x-\zeta)^\alpha} d\zeta = \\ &= \frac{1}{\Gamma(1-\alpha)} \frac{d}{dx} \int_0^\infty \frac{e^{q(x-\eta)}}{\eta^\alpha} d\eta = \\ &= \frac{1}{\Gamma(1-\alpha)} \frac{d}{dx} \left[e^{qx} \int_0^\infty e^{-q\eta} \eta^{-\alpha} d\eta \right] = \\ &= \frac{q^{\alpha-1}}{\Gamma(1-\alpha)} \frac{d}{dx} [e^{qx} \Gamma(1-\alpha)] = q^\alpha e^{qx}. \end{aligned} \quad (13)$$

Розв'язок задачі будемо шукати у вигляді

$$u(x, t) = A e^{ax+bt}, \quad (14)$$

де a та b — деякі сталі. Підставивши вираз (14) у рівняння (11) та у граничну умову (12), враховуючи (13), отримуємо

$$b = i\omega;$$

$$\frac{\partial}{\partial t} (A e^{ax+bt}) = A b e^{ax+bt},$$

$$\lambda^2 {}_x D_+^\alpha (A e^{ax+bt}) = \lambda^2 A e^{bt} ({}_x D_+^\alpha e^{ax}) =$$

$$= \lambda^2 A e^{bt} a^\alpha e^{ax};$$

$$a = \pm \left(\frac{i\omega}{\lambda^2}\right)^{1/\alpha}.$$

З умов обмеженості $|u(x, t)| < M$, як і в «класичному» випадку, обираємо

$$a = -\left(\frac{i\omega}{\lambda^2}\right)^{1/\alpha}.$$

Отже, маємо

$$u(x, t) = A \exp\left(i\omega t - x \left(\frac{i\omega}{\lambda^2}\right)^{1/\alpha}\right).$$

$i^{1/\alpha}$ не є аналітичною функцією змінної α , її можна розглядати як сім'ю функцій виду

$$i^{1/\alpha} = \exp\left[i\left(\frac{\pi}{2\alpha} + \frac{2k\pi}{\alpha}\right)\right].$$

Для того, аби розв'язок мав сенс для всіх $\alpha \in (1, 2)$, слід обрати функцію, котра відповідає значенню $k = 0$, тобто головне значення:

$$i^{1/\alpha} = \exp\left(\frac{\pi i}{2\alpha}\right).$$

Отже,

$$u(x, t) = A \exp\left(i\omega t - x \frac{\omega^{1/\alpha}}{\lambda^{2/\alpha}} \exp\left(\frac{\pi i}{2\alpha}\right)\right) =$$

$$= A \exp\left(x \frac{\omega^{1/\alpha}}{\lambda^{2/\alpha}} \cos\left(\frac{\pi}{2\alpha}\right)\right) \times$$

$$\times \left[\cos\left(\omega t - x \frac{\omega^{1/\alpha}}{\lambda^{2/\alpha}} \sin\left(\frac{\pi}{2\alpha}\right)\right) + \right.$$

$$\left. + i \sin\left(\omega t - x \frac{\omega^{1/\alpha}}{\lambda^{2/\alpha}} \sin\left(\frac{\pi}{2\alpha}\right)\right) \right]. \quad (15)$$

Дійсна частина розв'язку $\tilde{u} = \text{Re}(u)$ задовольняє рівнянню (11) та граничній умові

$$u(0, t) = A \cos \omega t, \quad (16)$$

має наступний вигляд

$$\begin{aligned} \tilde{u}(x, t) = A \exp \left(x \frac{\omega^{1/\alpha}}{\lambda^{2/\alpha}} \cos \left(\frac{\pi}{2\alpha} \right) \right) \times \\ \times \cos \left(\omega t - x \frac{\omega^{1/\alpha}}{\lambda^{2/\alpha}} \sin \left(\frac{\pi}{2\alpha} \right) \right). \end{aligned}$$

Важливим є наступне

Зауваження 1. $\tilde{u}(x, t) \rightarrow \check{v}(x, t)$ при $\alpha \rightarrow 2$.

Сформулюємо тепер основний результат роботи.

Теорема 1. Розв'язки (15) та (8) пов'язані співвідношенням:

$$u(x, t) = \int_0^\infty \mathcal{K}(x, \tau) v(\tau, t) d\tau, \quad (17)$$

де

$$\mathcal{K}(x, \tau) = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{1}{n! \Gamma \left(-\frac{n}{\alpha} \right)} \frac{x^n}{\tau^{\frac{n}{\alpha}+1}}.$$

Доведення. Використання формул доповнення (добуток гама-функції та синуса) дозволяє оцінити збіжність ряду $\mathcal{K}(x, \tau)$, увівши допоміжний ряд наступним чином:

$$\begin{aligned} \sum_{n=0}^{\infty} \frac{1}{n! \Gamma \left(-\frac{n}{\alpha} \right)} \frac{x^n}{\tau^{\frac{n}{\alpha}+1}} = \\ = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{1}{n!} \frac{x^n}{\tau^{\frac{n}{\alpha}+1}} \frac{\sin \left(-\frac{n}{\alpha} \right)}{\pi} \Gamma \left(1 + \frac{n}{\alpha} \right) \leq \\ \leq \frac{1}{\tau} \sum_{n=0}^{\infty} \left| \frac{\Gamma \left(1 + \frac{n}{\alpha} \right)}{\pi n!} \right| \left| \frac{x^n}{\tau^{\frac{n}{\alpha}}} \right|. \quad (18) \end{aligned}$$

Помітимо, що ряд (18) має вигляд (5), коли покласти $a = \alpha^{-1}$, $b = 0$ та $z = \frac{x}{\tau^{1/\alpha}}$, а отже, за

лемою 3, збігається для довільного z . Тоді, використовуючи (4), маємо

$$\begin{aligned} \int_0^\infty \mathcal{K}(x, \tau) v(\tau, t) d\tau &= \int_0^\infty \sum_{n=0}^{\infty} \frac{1}{n! \Gamma \left(-\frac{n}{\alpha} \right)} \frac{x^n}{\tau^{\frac{n}{\alpha}+1}} \times \\ &\times \exp \left(i\omega t + x \left(\frac{i\omega}{\lambda^2} \right)^{1/\alpha} \right) d\tau = \\ &= e^{i\omega t} \sum_{n=0}^{\infty} \frac{x^n}{n! \Gamma \left(-\frac{n}{\alpha} \right)} \int_0^\infty \exp \left(\tau \left(\frac{i\omega}{\lambda^2} \right)^{1/\alpha} \right) \tau^{-(\frac{n}{\alpha}+1)} d\tau = \\ &= e^{i\omega t} \sum_{n=0}^{\infty} \frac{x^n}{n! \Gamma \left(-\frac{n}{\alpha} \right)} \left(\frac{i\omega}{\lambda^2} \right)^{n/\alpha} = \\ &= e^{i\omega t} \sum_{n=0}^{\infty} \frac{x^n (i\omega)^{n/\alpha}}{n! \lambda^{2n/\alpha}} = \\ &= e^{i\omega t} \sum_{n=0}^{\infty} \frac{x^n \lambda^{-\frac{2n}{\alpha}} (i\omega)^{n/\alpha}}{n!} = \\ &= e^{i\omega t} \exp \left(\left(\frac{i\omega}{\lambda^2} \right)^{1/\alpha} x \right) = \\ &= \exp \left(i\omega t + x \left(\frac{i\omega}{\lambda^2} \right)^{1/\alpha} \right). \end{aligned}$$

■

Висновки

Дробові похідні за простором використовуються для моделювання процесів аномальної дифузії, за якої частинки розповсюджуються швидше, ніж це передбачає класична модель.

Для розв'язання задачі дробової дифузії типу (11)-(12) достатньо розв'язати відповідну «класичну задачу» (6)-(7) та застосувати інтегральне перетворення (17).

Список використаних джерел

1. Metzler R., Klafter J. The random walk's guide to anomalous diffusion: a fractional dynamics approach. // Phys. Rep. – 2000. – vol.339. – P.1-77.
2. Metzler R., Klafter J. The restaurant at the end of the random walk: recent developments in the description of anomalous transport by fractional dynamics. // J. Phys. A.: Math. – 2004. – vol.37.
3. Vasiliev V.V., Simak L.A. Fractional calculus and approximation methods in dynamic systems modeling. // Ukrainian NAS – 2008. (in Russian).
4. Nakhushiev A.M. Fractional calculus and its applications. // Fizmat-lit – 2003. (in Russian).
5. Zeleny L.M., Milovanov A.V. Fractal topology and strange kinetics: from percolation theory to problems in cosmic electrodynamics. // Progress of Physical Sciences. – 2004. – vol.174, №8. – P.809-852. (in Russian).
6. Oldham K., Spanier J. The fractional calculus. // Academic Press. – London, New York. – 1973.
7. Podlubny I. Fractional differential equations. // Academic Press. – San Diego. – 1999.
8. Schneider W. R., Wyss W. Fractional diffusion and wave equations. // J. Math. Phys. – 1989. – vol.30. – P.134-144.
9. Wyss W. Fractional diffusion equation. // J. Math. Phys. – 1986. – vol.27. – P.2782-2785.
10. Alikhanov A.A. A priori estimates for solutions of boundary value problems for fractional-order equations. // Differential equations. – 2010. – vol.46., №5. – P.660-666.
11. Eidelman S.D., Kochubei A.N. Cauchy problem for fractional diffusion equations. // Differential equations. – 2004. – vol.199, №2. – P.211-255.
12. Mainardi F. The fundamental solutions for the fractional diffusion-wave equation. // Appl. Math. Lett. – 1996. – vol.9, №6. – P.23-28.
13. Sakamoto K., Yamamoto M. Inverse source problem with a final overdetermination for a fractional diffusion equation. // Mathematical control and related fields. – 2011. – vol.1, №4.
14. Lin Y., Xu C. Finite difference-spectral approximations for the time-fractional diffusion equation. // Journal of Computational Physics. – 2007. – vol.225. – P.1533-1552.
15. Ivashchenko D.S. Numerical analysis of direct and inverse problems for time-fractional diffusion equation. // PhD theses. – Tomsk. – 2008. (in Russian).
16. Huang J., Nie N., Tang Y. A second order finite difference-spectral method for space fractional diffusion equation. // CAF. – 2008.
17. Prehl J. Diffusion on fractals and space-fractional diffusion equations. // Chemnitz University of Technology – 2004.
18. Meerschaert M.M., Tadjeran C. Finite difference approximations for two-sided space-fractional partial differential equations. // Applied Numerical Mathematics. – 2006. – vol.56, №1. – P.80-90.
19. Samko S.G., Kilbas A.A., Marichev O.I. Fractional order integrals and derivatives and their applications. // Science and technology. – 1987. (in Russian).

Надійшла до редколегії 19.09.13